

tizliğinin örneği, bir başvuru ve gerektiğinde bir başvuru kitabı ve alanında yapılan çalışmaların en güzeli ve en kapsamlısı" olarak tanıtmaktadır. (Cumhuriyet Kitap, 202, 6 Ocak 1994, 17) Biz, yukarıdaki tesbitlerimizden sonra, bu sıfatların hiç birine katılmıyoruz. Hatta, Antolojiyi gelişigüzel, oradan buradan "fotokopi" ve "makaslama" usulüyle hazırlanmış olarak değerlendiriyoruz. Bu antoloji hangi haliyle başvuru kitabı olacak? "Kaynakça"larıyla mı, "Yapıt"larıyla mı? Yoksa Erzurumlu Emrah'ın şiirinin Ercişli Emrah'a; Âşık Yunus'un şiirinin, Yunus Emre'ye mal edildiği için mi başvuru kitabı olacak? Bu kadar yanlışlık ve eksikliğin nasıl bir araya getirildiğini öğrenmek için mi başvuru kitabı olacak?

Sayın Dr. Duman, son kaynakların Antoloji'ye alınmamasının sebebini, Antoloji'nin 1985 yılında tamamlanması ve Bezirci'nin zamansız kaybına bağlar. Ve kaynakların en yenisinin 1991 tarihini

taşıdığını söyler. Biz, Dr. Duman'ın bu savunmasına katılmıyoruz. Çünkü Antoloji'de 1992 tarihini taşıyan künye vardır. Kayıkçı Kul Mustafa (I, 244) maddesinin son kaynağı 1992 tarihlidir. Bu da gösteriyor ki Sn. Duman antoloji'yi incelemeyen, onun yazarına ve adına bakarak, "en güzel antoloji" olduğu hükmünü vermiştir. 1992 tarihli bir eserin yer aldığı Antoloji'de daha önceki yıllara ait çalışmaların yer almaması büyük bir eksikliktir ve bu antoloji'nin değerini ortaya koymaktadır.

Ülkemizde bazı insanların her konuda kitap yazacağına ve yine bazılarının da, bu kitapları objektif ve bilimsel olarak incelemeyen, ona methiyeler yazacağına dair bir mecburiyet yoktur. Hiç bir konu, hiç bir kimsenin tekelinde değildir, ama bir de "uzmanlık alanı" diye bir şey vardır. İnsanlar kendi uzmanlık alanlarında çalışarak, daha başarılı ve daha faydalı olabilirler.

YOZGAT MANİLERİ*

Arap atına benzer
Kıraç otuna benzer
Şu Yozgat'ın kızları
Gülün katına benzer

Arabası dört teker
Ayrı yoldan sap çeker
Başlığa gücü yetmez
Durur durur of çeker.

Al elmanın dördünü
Sev yiğidin merdini
Seversen bir güzel sev
Çekme çirkin derdini

Çağırdım Satı diye
Saati getir diye
Satı oturmuş ağlar
Nişanlım kötü diye

Erikten erik ister
Saçımdan belik ister
Kendi çınar ağacı
Benden gölgelik ister

Kara şapkan ne ince
Kalk gidelim bu gece
İçme acı tütünü
Koynuma almam gece

Gökte yıldız elâdır
Gelin sevmek belâdır
Seveceksen kızı sev
Kız yıkılmaz kaledir

Manime mani getir
Yanıma yakın otur
İtin gâvurun oğlu
Her gece altın getir

* Vasfi ADIKTI, "Yozgat Manileri"

tizliğinin örneği, bir başvuru ve gerektiğinde bir başvuru kitabı ve alanında yapılan çalışmaların en güzeli ve en kapsamlısı" olarak tanıtmaktadır. (Cumhuriyet Kitap, 202, 6 Ocak 1994, 17) Biz, yukarıdaki tesbitlerimizden sonra, bu sıfatların hiç birine katılmıyoruz. Hatta, Antolojiyi gelişigüzel, oradan buradan "fotokopi" ve "makaslama" usulüyle hazırlanmış olarak değerlendiriyoruz. Bu antoloji hangi haliyle başvuru kitabı olacak? "Kaynakça"larıyla mı, "Yapıt"larıyla mı? Yoksa Erzurumlu Emrah'ın şiirinin, Yunus Emre'ye mal edildiği için mi başvuru kitabı olacak? Bu kadar yanlışlık ve eksikliğin nasıl bir araya getirildiğini öğrenmek için mi başvuru kitabı olacak?

Sayın Dr. Duman, son kaynakların Antoloji'ye alınmamasının sebebini, Antoloji'nin 1985 yılında tamamlanması ve Bezirci'nin zamansız kaybına bağlar. Ve kaynakların en yenisinin 1991 tarihini

taşıdığını söyler. Biz, Dr. Duman'ın bu savunmasına katılmıyoruz. Çünkü Antoloji'de 1992 tarihini taşıyan künye vardır. Kayıkçı Kul Mustafa (I, 244) maddesinin son kaynağı 1992 tarihlidir. Bu da gösteriyor ki Sn. Duman antoloji'yi incelemeyen, onun yazarına ve adına bakarak, "en güzel antoloji" olduğu hükmünü vermiştir. 1992 tarihli bir eserin yer aldığı Antoloji'de daha önceki yıllara ait çalışmaların yer almaması büyük bir eksikliktir ve bu antoloji'nin değerini ortaya koymaktadır.

Ülkemizde bazı insanların her konuda kitap yazacağına ve yine bazılarının da, bu kitapları objektif ve bilimsel olarak incelemeyen, ona methiyeler yazacağına dair bir mecburiyet yoktur. Hiç bir konu, hiç bir kimsenin tekelinde değildir, ama bir de "uzmanlık alanı" diye bir şey vardır. İnsanlar kendi uzmanlık alanlarında çalışarak, daha başarılı ve daha faydalı olabilirler.

YOZGAT MANİLERİ*

Arap atına benzer
Kıraç otuna benzer
Şu Yozgat'ın kızları
Gülün katına benzer

Arabası dört teker
Ayrı yoldan sap çeker
Başlığa gücü yetmez
Durur durur of çeker.

Al elmanın dördünü
Sev yiğidin merdini
Seversen bir güzel sev
Çekme çirkin derdini

Çağırdım Satı diye
Saati getir diye
Satı oturmuş ağlar
Nişanlım kötü diye

Erikten erik ister
Saçından belik ister
Kendi çınar ağacı
Benden gölgelik ister

Kara şapkan ne ince
Kalk gidelim bu gece
İçme acı tütünü
Koynuma almam gece

Gökte yıldız elâdır
Gelin sevmek belâdır
Seveceksen kızı sev
Kız yıkılmaz kaledir

Manime mani getir
Yanıma yakın otur
İtin gâvurun oğlu
Her gece altın getir

* Vasfi ADIKTI, "Yozgat Manileri"